Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36647
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

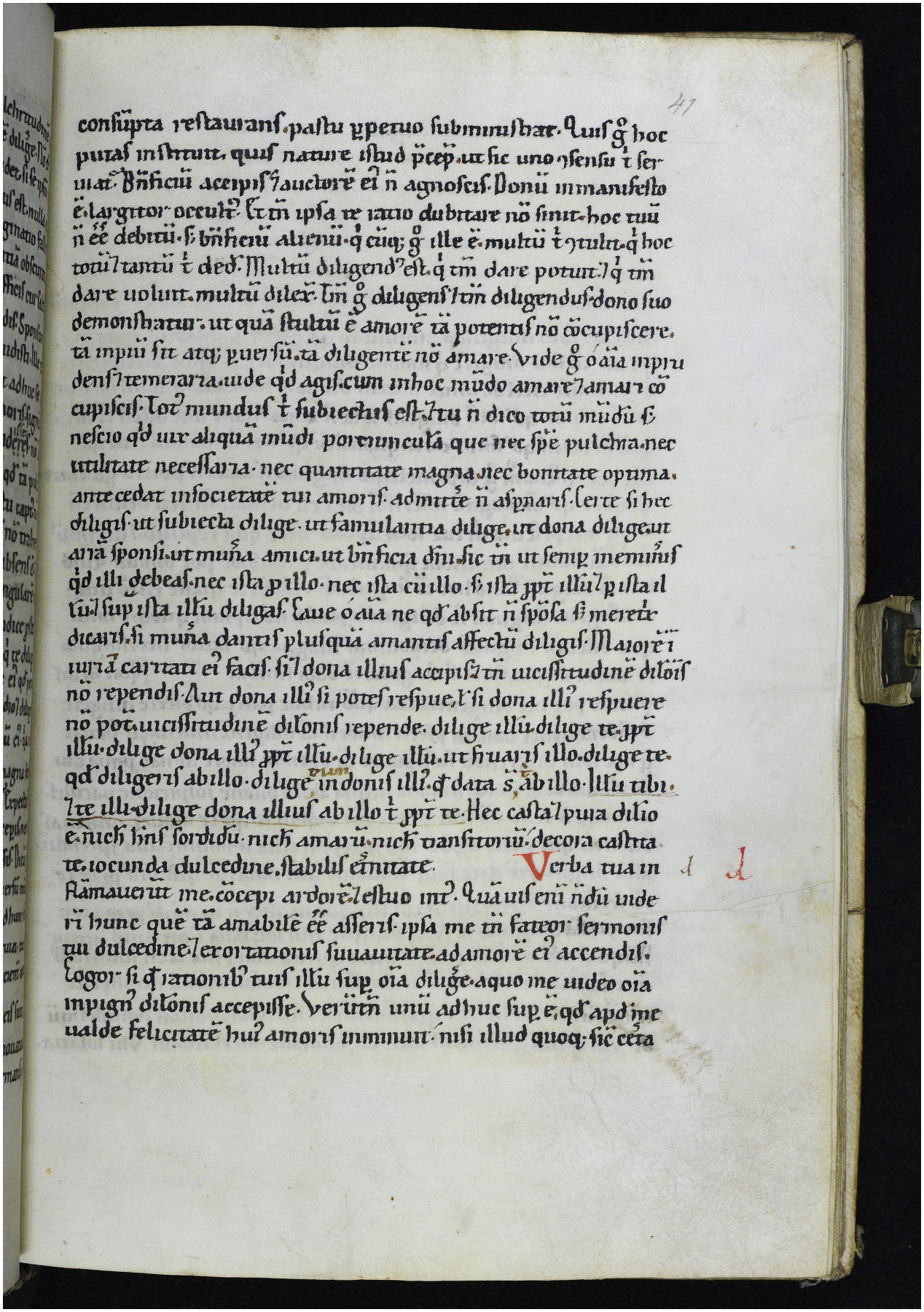

41

consupta restaurans. pastu ꝑpetuo subministrat. Quis g̃ hoc
puras instruit. quis nature istud ꝓcep̃. ut sic uno ꝯsensu t̃ ser-
uiat. Bn̄ficiū accepis ⁊ auctorē ei ñ agnoscis. Bonū in manifesto
ē. largitor occult̄. Et tm̄ ipsa te ratio dubitare nō sinit. hoc tuū
ñ ēē debitū. si bn̄ficiū alienū. q̃ cūq; g̃ ille ē. multū t̃ ⁊ tulit. q̃ hoc
totū ⁊ tantū t̃ ded̄. Multū diligend̄ est. q̃ tm̄ dare potuit. ⁊ q̃ tm̄
dare uoluit. multū dilex̄. tm̄ g̃ diligens ⁊ tm̄ diligendus. dono suo
demonstratur. ut quā stultū ē amorē tā potentis nō cōcupiscere.
tā impiū sit atq; ꝑuersū. tā diligentē nō amare. Vide g̃ ō aīa impru
dens ⁊ temeraria. uide q̃d agis. cum in hoc mūdo amare ⁊ amari cō
cupiscis. Tot̄ mundus t̃ subiectus est. ⁊ tu ñ dico totū mūdū si
nescio q̃d uir aliquā mūdi porcunculā que nec spē pulchra. nec
utilitate necessaria. nec quantitate magna. nec bonitate optima.
antecedat in societatē tui amoris. admittē ñ aspnaris. certe si hec
diligis. ut subiecta dilige. ut famulantia dilige. ut dona dilige. ut
aliā sponsi. ut muna amici. ut bn̄ficia dñi. sic tm̄ ut semp̄ meminis
q̃d illi debeas. nec ista p illo. nec ista cū illo. si ista ꝓpt̄ illū ⁊ ista il
lū ⁊ sup̄ ista illū diligas. Caue ō aīa ne q̃d absit ñ spōsa si meretr̄
dicaris. si muna dantis plusquā amantis affectū diligis. Maiorē i
iuriā caritati ei facis. si ⁊ dona illius accepis ⁊ tm̄ uicissitudinē dilōis
nō rependis. Aut dona illi si potes respue. t̃ si dona illi respuere
nō pot̄. uicissitudinē dilōnis rependē. dilige illū. dilige te. ꝓpt̄
illū. dilige dona illi ꝓpt̄ illū. dilige illū. ut fruaris illo. dilige te.
q̃d diligeris ab illo. dilige in donis illi. q̃ data s̄ ab illo. Illū tibi
⁊ te illi. dilige dona illius ab illo t̃ ꝓpt̄ te. Hec casta ⁊ pura dilio
ē. nich̄ hīs sordidū. nich̄ amarū. nich̄ transitoriū. decora castita
te. iocunda dulcedine. stabilis ēternitate. Verba tua in
flamauerūt me. cōcepi ardorē ⁊ estuo int̄. Quā uis enī ñdū uide
ri hunc quē tā amabilē ēē asseris. ipsa me tm̄ fateor sermonis
tui dulcedine ⁊ exortationis suauitate. ad amorē ei accendis.
Logor si q̃ rationib̄ tuis illū sup̄ oīa diligē. a quo me uideo oīa
impign̄ dilōnis accepisse. Verūtm̄ unū adhuc sup̄ ē. q̃d apd̄ me
ualde felicitatē hui amoris imminuit. nisi illud quoq; sic certa